

यशस्वि

यष्टिः

यष्टी

(अतम् । यथा, ऋग्वेदे । ४ । ५२ । ११ ।
 “वयं स्याम यशसो जनेषु ।”
 “यशसः कौत्सरस्य वा ।” इति तद्भाष्ये
 सायणः । त्रि, यशस्वी । यथा, ऋग्वेदे । ८ ।
 ७६ । ५ ।
 “त्वमिन्द्र यथा अस्तृजोतीं श्रवसस्यते ।”
 “सं यथाः यशस्वसि भवसि ।” इति तद्भाष्ये
 सायणः ।)
 यशःपट्टः, पुं, (यशःरूपकः पट्टः । शाकपाथिव-
 वत् समासः ।) टका । इत्यमरः । १ । ७ । ६ ।
 यशःशेषः, त्रि, (यश एव शेषोऽस्य ।) ऋतः ।
 इति हेमचन्द्रः । ३ । ३८ । (यथा, कथासरित्-
 सागरे । ६१ । ४४ ।
 “ततः क्रमेण तेनैव सरस्वरभरोष्मणा ।
 प्रचीर्यदेहः प्रययौ स यशःशेषतां वृषः ।”)
 मरये, पुं ।
 यशदं, स्त्री, धातुविशेषः । इत्ता इति भाषा । यथा,
 “यशदं रङ्गसदृशं रीतिहेतुश्च तन्मतम् ।
 यशदं तुवरं तिलं शीतलं कफपित्तहृत् ।
 चक्षुष्यं परमं मेहानु पाण्डुं श्वासश्च नाशयेत् ॥”
 इति भावप्रकाशः ।
 यशस्करः, त्रि, कौर्मिकारकः । सुखातिजनकः ।
 यशस्करोति य इत्यर्थे (“कृणो हेतुताच्छील्याडु-
 लोच्येपु ।” ३ । १२० ।) इति टप्रत्ययेन निष्पन्नः ।
 यशस्करो विद्या इति याकरणम् । (यथा,
 मनौ । ८ । ३८ ।
 “एतेषां नियहो राक्षः पश्यानां विषये स्वके ।
 साम्राज्यस्तु सजात्येषु लोके चैव यशस्करः ॥”
 विष्णुसहस्रनाम, स्त्री, यथा, नारदसिंहे ६२ अः ।
 “विरचं पुष्पवत्यायां बालश्यामीकरे विदुः ।
 यशस्करं विपाशयां माहिष्मयां हुताशनम् ॥”
 शोभावतीपुर्यां जाते ब्राह्मणविशेषे, पुं । यथा,
 कथासरितागरे । १०४ । १६ ।
 “तस्यां यशस्करो नाम विद्वानाटो बहुकृतः ।
 ब्राह्मणोभूद्भूतस्य सत्याज्ञौ मेखलेति च ॥”)
 यशस्या, स्त्री, (यशसे हिता । यशस् + यत् ।)
 जीवन्ती । ऋद्धिनामौषधिः । इति राज-
 निघण्टुः ।
 यशस्वान्, [न] त्रि, (यशोऽख्यस्य । यशस् + मत्तुप् ।
 मस्य वः ।) कौर्मिविशिष्टः । इति याकरणम् ।
 (यथा, अथर्ववेदे । ६ । ५८ । १ ।
 “यथेन्द्रो द्वावापृथिव्योर्यशस्वान्
 यथाप च्योषधीश्च यशस्वतीः ॥”)
 यशस्विनी, स्त्री, (यशस्विन् + ङीष् ।) वनका-
 पोषी । इति शब्दरत्नावली । यवतिका । महा-
 ष्योतिष्मती । इति राजनिघण्टुः । (सत्यव्रतस्य
 पत्नी । यथा, कथासरितागरे । ७३ । ५७ ।
 “अहं यशस्वती नाम राजसेवानुजीविनः ।
 भार्या सत्यव्रताख्यस्य विप्रस्येहामजान्वया ।”
 मञ्जा । यथा, काशीखण्डे तद्वह्निकामकथने ।
 २६ । १४१ ।
 “यशस्विनी यशोदा च योम्या युक्तात्मसेविता ॥”)

यशस्वी, [न] त्रि, (यशोऽख्यस्येति । यशस् +
 “अस्मायेति ॥” ५ । २ । १२१ । इति विनिः ।)
 यशोविशिष्टः । कौर्मिमान् । इति याकरणम् ।
 (यथा, मनौ । ६ । ३३४ ।
 “विप्राणां वेदविदुषां यशस्यानां यशस्वि-
 नाम् ।
 शूश्रूषेव तु मृतस्य धर्मो नैःश्रेयसः परः ॥”)
 यशोदः, पुं, (यशो ददातीति । दा + कः ।)
 पारदः । इति राजनिघण्टुः । (स्त्रीवेदपि-
 द्यते । यथा, वाराहे ।
 “सुवर्णं रजतं ताम्रं रङ्गं यशोदमेव च ।
 शीघ्रं जौह्वश्च सप्तैते धातवो गिरिसम्भवाः ॥”)
 यशोदातरि, त्रि ।
 यशोदा, स्त्री, (यशो ददातीति । दा + कः । टाप् ।)
 नन्दपत्नी । यथा, श्रीभागवते १० स्कन्धे ।
 “नन्दः किमकरोद्भ्रष्टन् श्रेय एव महादयम् ।
 यशोदा वा महाभागा यपौ यस्यास्तनं
 हरिः ॥”
 (द्रौपिमाता । यथा, हरिवंशे । १८ । ६० ।
 “तेषाम्बु मानसी कन्या यशोदा नाम विश्रुता ।
 पत्नी सा विन्धमहतः क्षुधा वै दृढशर्मणः ।
 राजर्वेर्जननी चापि द्रौपिपत्य महात्मनः ॥”
 यशोदातरि, त्रि । यथा, तैत्तिरीयसंहिता-
 याम् । ४ । ४ । ६ । २ ।
 “यशोदां त्वा यशसि ते जोदां त्वा तेजवीति ॥”)
 यथा, [क्] पुं, (यजते इति । यज् + ङच् ।) याग-
 कर्ता । तत्पर्यायः । यजमानः २ । इत्यमरः । २ ।
 ७ । ८ । (यथा, मार्कण्डेये । १२० । २ ।
 “स दानशीलो यथा च यज्ञानामवनीपतिः ॥”)
 यष्टिः, पुं, (इष्यते इति । यज् + बाहुलकात्
 तिः । इति उणादिसूत्रौ उज्ज्वलदत्तः । ४११ ७६ ।)
 अजदकः । इति विन्धशब्दरत्नावली । सज-
 दकः । इति मेदिनी । टे, २६ ॥
 यष्टिः, पुं, स्त्री, (यजते सज्जते । यज् + तिः ।)
 तन्तुः । इति शब्दमाला । हारजता । (हारा-
 वलिः । यथा, रघौ । १३ । ५४ ।
 “कचित्तुप्रभाषेपिभिरिन्द्रनीले-
 मुक्तामयी यष्टिरिवानुविद्धा ।
 अन्यत्र माला सितपङ्कजाणां
 हन्दीवरैस्तुखचितान्तरेषु ॥”
 “यष्टिः हारावलिः ॥” इति मत्तनायः ॥ * ।)
 भार्गी । मधुका । शब्दमेदः । इति मेदिनी ।
 टे, २६ ॥ शेषस्य पर्यायः । दकः २ । जगुङ् ३
 इति हेमचन्द्रः । ३ । ४४६ । तद्दानपत्रं यथा,
 चङ्गिपुराण्ये ।
 “यष्टिं ये तु प्रयच्छन्ति नेत्रहीने सुदुर्बले ।
 तेषाम्बु विपुलः पुंषां सन्तानो मोहवञ्चितः ॥”
 (स्त्री, श्राव्या । यथा, कुमारे । ६ । १२ ।
 “यतयष्टिरिवाभासे मयौ परभृतोऽम्बुखी ॥”
 “यतयष्टिः यतश्राव्या इव ॥” इति तत्र मत्त-
 नायः । यष्टिमधु । तत्पर्यायः । यथा,
 “यष्ट्याङ्गं मधुकं यष्टिः क्रीतकं मधुयष्टिका ।

यष्टिमधु ख्येजाता जलजातिरवा पुरा ॥”
 इति वैद्यकरत्नमालायाम् ।)
 यष्टिकः, पुं, (यष्टिरिव । कन् ।) जलकुण्डः ।
 इति शब्दरत्नावली । (यष्टि + स्वार्थे कन् ।)
 दृक्च ।
 यष्टिका, स्त्री, (यष्टि + स्वार्थे कन् । टाप् ।) हार-
 भेदः । यथा,—
 “यष्टिका दक्षिका चैव तिलका सारिकेत्यपि ॥”
 इति जटाधरः ।
 वापी । यथा,—
 “पत्सलं दीपिका वापी यष्टिका मीनगोषिका ॥”
 इति त्रिकाण्डशेषः ।
 यष्टिमधुका । यथा,—
 “अथ यष्टीमधुकं स्यान्मधुयष्टी तु यष्टिका ॥”
 इति शब्दरत्नावली ।
 जगुङ् । यथा,—
 “अथ शक्तिश्च शक्ती च यष्टियष्टी च यष्टिका ।
 दकः काण्डोपि जगुङ् ॥ मधुगो दृक्को-
 ष्टि च ॥”
 इति शब्दरत्नावली ।
 यष्टियष्टः, पुं, (यष्टिं यज्ञातीति । यष्टि + यष्ट +
 “शक्तिजाङ्गलाङ्गुशयष्टितोमरेति ॥” ३ । २ । ६ ।
 इत्यस्य वार्त्तिं च ।) यष्टिधारकः । जगुङ्-
 याहो । इति सुभषोघटीकायां दुर्गादायः ।
 यष्टिमधु, स्त्री, (यष्ट्यां मधु माधुर्यमस्य ।) यष्टि-
 मधुका । इति हलायुधः । (यथास्य पर्यायः ।
 “यष्ट्याङ्गं मधुकं यष्टिः क्रीतकं मधुयष्टिका ।
 यष्टिमधु ख्येजाता जलजातिरवा पुरा ॥”
 इति वैद्यकरत्नमालायाम् ।)
 यष्टिमधुका, स्त्री, (यष्टिमधुवत् कायतीति । के +
 कः ।) यष्टिमधु । तत्पर्यायः । क्रीतकम् २ मधु-
 कम् ३ मधुयष्टिका ४ । इत्यमरः । २ । ४११०६ ।
 यष्ट्याङ्गम् ५ यष्टिः ६ ख्येजातं चैत् यष्टिमधु ७
 जलजा चैत् अतिरवा ८ । इति रत्नमाला ।
 अपि च ।
 “ज्येष्ठीमधु तथा यष्टीमधुकं क्रीतकं तथा ।
 अन्यक्रीतनकं तनु भवेत्तोये मधूलिका ॥”
 अस्या गुणाः ।
 “यष्टी हिमा गुरुः खादी चक्षुष्या बलवर्ध-
 क्तु ।
 सुजिग्धा मुक्ता केश्या खर्था पिपानिला-
 सन्ति ।
 ब्रह्मशोधविषच्छर्दिष्ट्याम्बानिचयापहा ॥”
 इति भावप्रकाशः ।
 यष्टी, स्त्री, (यष्टि + “हृदिकारादत्तनः ॥” इति
 ङीष् ।) यष्टिमधु । इति भावप्रकाशः ।
 (यथास्याः पर्यायः ।
 “यष्टी यष्ट्याङ्गं प्रोक्तं मधुकं मधुयष्टिका ॥”
 इति गारुडं २०८ अष्टाध्यायः ।
 तथास्या गुणाः । भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे १ ।
 “यष्टी हिमा गुरुः खादी चक्षुष्या बलवर्ध-
 क्तु ।